

mindst paa det sociale Omraade. Jeg føler mig kaldet til netop at gøre opmærksom paa dette sidste Forhold, thi i Oppositionspressen har vi jo set stærke Angreb netop i Anledning af de sociale Udgifter. Er da Sparebestræbelserne gaaet ud over de sociale Love? Nej. Vel er den sociale Lovgivning undergaaet en Revision, men den har jo været til det bedre, saa at der blev givet betydelig større Beløb ud end tidligere. Jeg behøver blot at pege paa Indenrigsministerens Budget og trække de Poster ud, som angaar de egentlige sociale Love, nemlig Udgifterne til Forsørgelse og Forsikring af ubemidlede, Sygekasser, Arbejdsløshedskasser, Hjælpekasser, Hjælp til Børn af Enker og til de gamle. Til disse Formaal blev der i 1919—20 udgivet 25½ Mill. Kr., Aaret efter var det 32,6 Mill. Kr., det næste Aar 45 Mill. Kr., og paa det sidste Statsregnskab er det 60,9 Mill. Kr. Naar man ser paa disse Tal, synes de mig at være en underlig Baggrund for den Artikel, „Social-Demokraten“ skrev den 26. April i Aar. Med store, udhævede Typer skrev man ovenover: „Ulykkesdagen“, og det hed i Artiklen, at socialt set betegner de tre Aar et Orgie af Klassehad. Jeg tænker mig, at „Social-Demokraten“, efter at jeg har givet disse Oplysninger, i Morgen vil skrive en Artikel og med store, udhævede Bogstaver kalde det en Glædesdag, en Artikel, hvori der gøres opmærksom paa, at den tidligere Udtalelse berode paa en Fejltagelse. Jeg tvivler ikke om, at den vil oplyse om, at saadan ser den sociale Lovgivning ud.

Jeg kunde i denne Forbindelse have lyst til at gøre en Bemærkning til det radikale Parti, som i Løbet af Sommeren jo har holdt et Landsmøde, der har udtalt sin Tilslutning til den af dette Partis Repræsentanter paa Rigsdagen førte Politik. Det er i sin Orden, at Mødet giver sit Parti Tilslutning, men saa udtales det videre, at det billiger den Modstand, Partiet har ydet mod Regeringens af Overklassehensyn prægede Politik, der har ført til et fuldstændigt Brud med de grundlæggende demokratiske Principper. Altsaa, de Radikale har faaet den Opfattelse, at det er en Overklassepolitik, Regeringen har ført, og som Partiet selvfølgelig har ydet Modstand mod. Det forekommer mig unægtelig, at den sociale Lovgivning og den Revision, den er undergaaet, danner en mærkelig Baggrund for den Opfattelse. Naar man endvidere tager i Betragtning, hvad der i disse Aar er ofret ekstraordinært til Imødegaaelse af Arbejdsløshed og

den deraf følgende Nød, at man foruden at have udvidet Jordlovgivningen af 1919 har sat den gamle Husmandslov i Kraft, saa der kunde fremskaffes flere Brug med Erhvervs mulighed for en Del Mennesker, at man til Fremme af Byggeriet har givet et direkte Tilskud af 5,4 Mill. Kr., til Stats- og kommunale Arbejders Igangsættelse o. s. v. godt 27 Mill. Kr., at man til Fremskaffelse af Boliger i Byerne i de 3 Aar har ydet et Tilskud paa 16 Mill. Kr., at man til Fragtlettelser for Industrien har givet indtil 3,4 Mill. Kr., at man har eftergivet Kommunerne Arbejdsløshedsunderstøttelse med 2,4 Mill. Kr., altsaa ekstraordinært ud over de sociale Udgifter, jeg har nævnt, har ofret en 54 Mill. Kr. til Imødegaaelse af Arbejdsløshed, maa jeg sige, at jeg er noget forbavset, ikke fordi jeg møder Kritik fra Oppositionen, men over, at man kommer til et saadant Resultat som det, jeg fremhævede før, thi det er dog lige det modsatte af Overklassepolitik.

Men altsaa, til Trods for disse store Udgifter og til Trods for, at der har været Stigning og endnu er Stigning paa det sidste Statsregnskab, baade under Landbrugsministeriet, Undervisningsministeriet og Udenrigsministeriet og med Hensyn til Pensionsbyrden og Forrentningen af Statsgælden, har det været muligt at opnaa Balance paa det aflagte Statsregnskab for Driftens Vedkommende. Ved Siden af, at der endnu paa dette er meget betydelige ekstraordinære Udgifter til Imødegaaelse af Arbejdsløshed og Lindring af Bolignøden, findes der paa Regnskabet et Tilskud til Oprettelse af Husmandsbrug paa 4,2 Mill. Kr., et Tilskud til kommunale Arbejder paa 12 Mill. Kr., til Boligbyggeri 9 Mill. Kr., Eftergivelse til Kommunerne af Arbejdsløshedsunderstøttelse 1,45 Mill. Kr., til Fragtgodtgørelse til Industrien 1,39 Mill. Kr., altsaa tilsammen ikke mindre end 28 Mill. Kr. til disse Formaal. Og naar man paa Indtægtssiden er naaet op til 426 Mill. Kr., skyldes det, at man har forvandlet det store Overskud paa Statsvirksomhederne til et Overskud, idet Skatterne er meget mindre end i 1919—20. Det sidste Statsregnskab viser saaledes en Skatteindtægt af 398 Mill. Kr., medens vi havde en Skatteindtægt paa 575 Mill. Kr. i 1919—20, altsaa en ca. 177 Mill. Kr. mindre Skatteindtægt.

Vender jeg mig saa til § 26, finder jeg, at der endnu er et Underskud paa 63,7 Mill. Kr. Da der er et Driftsoverskud paa 3,4 Mill. Kr., bliver det ende-